

บทคัดย่อ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษารูปแบบและศักยภาพขององค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของวัดในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวเชิงศาสนาในวัดของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ และ 3) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านอัตลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงศาสนาของวัดในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาวิจัยทั้งในส่วนของ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative method) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative method) ในการศึกษาเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสนทนากลุ่ม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์บริบทของเนื้อหาและการวิเคราะห์เชิงบรรยาย ในการศึกษาเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากร จำนวน 400 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่าศักยภาพขององค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงศาสนาของวัดในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบคือ 1) องค์ประกอบด้านสิ่งดึงดูดใจ 2) องค์ประกอบด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 3) องค์ประกอบด้านที่พัก 4) องค์ประกอบด้านความปลอดภัย 5) องค์ประกอบด้านกิจกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว 6) องค์ประกอบด้านรายการนำเที่ยว และ 7) องค์ประกอบทางด้านสังคม

ในด้านของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวพบว่า จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาในเทศกาลลอยกระทง รองลงมาคือเดินทางมาวัดในเทศกาลสงกรานต์/ปีใหม่ เทศกาลเข้าพรรษา-ออกพรรษา โดยกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมามากที่สุดคือเดินทางมาวัดเพื่อการตักบาตรถวายทาน เวียนเทียนในวันสำคัญต่างๆ ทางศาสนา สำหรับสิ่งที่ได้รับจากการท่องเที่ยววัดนั้น ซึ่งได้รับความเพลิดเพลินกับภูมิทัศน์ และการได้เรียนรู้และเห็นคุณค่าของศิลปะต่างๆ

ในด้านรูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านอัตลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงศาสนาของวัดในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ผู้วิจัยสามารถสรุปออกเป็นสองส่วนคือ 1) ด้านกลยุทธ์การจัดการภายในวัด คือ ความคิด การบริหารงาน การปฏิบัติ และการสร้างอัตลักษณ์ และ 2) ด้านปัจจัยที่เกี่ยวกับการจัดการภายนอก คือ การสนับสนุนจากภาครัฐ และการมีส่วนร่วมของชุมชน